

פרשת ויגש

"שִׁמְחוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ, כָּל-אֲהֻבֶיהָ; שִׂישׂוּ אִתָּהּ מְשׁוֹשׁ, כָּל-הַמְתַאבְּלִים עֲלֶיהָ. יֵאָמְרוּ לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׂבַעְתֶּם, מִשֵּׂד תִּנְחַמְתֶּם; לְמַעַן תִּמְצְאוּ וְהִתְעַנְּגְתֶם, מִזֵּיז כְּבוֹדָהּ. יֵב כִּי-כֹה אָמַר ה' הִנְנִי נֹטֶה-אֶלֶיהָ כְּנֹהֵר שְׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם--וַיִּנְקֹתֶם; עַל-צַד, תִּנְשְׂאוּ, וְעַל-בְּרָכִים, תִּשְׁעֲשְׂעוּ. יֵג כָּאִישׁ, אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ--כֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֲמְכֶם, וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ. יֵד וּרְאִיתֶם וְשֵׁשׁ לְבָבְכֶם, וְעֲצֹמוֹתֵיכֶם כִּדְשָׂא תִפְרַחְנָה..."

הפטרת שבת ראש-חודש, ישעיהו סו'

שעור פרשת שבוע: גילי זיוון

ימי החול		שבת	
5.40	זמן תפילין /טלית	16.18	הדלקת נרות
9.03	סוף זמן ק"ש	16.25	מנחה א' 14.00 ב' 16.25
16.38-16.39	שקיעה		ערבית ושיעור
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.25	מנחה וערבית	11.30	קידוש
16.58	צאת הכוכבים	16.10, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	16.45	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.15	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

המילואים של הרב ארי נדחו, ולכן יתן שיעורים כרגיל, כולל ערב שבת זאת פי ויגש.

שִׁבְת
שִׁלּוּם

דיבור כד'אלוף

נאומו של יהודה הפותח את פרשת ויגש, מסמן את נקודת המפנה בסיפור יוסף ואחיו. בעקבות דבריו של יהודה, יוסף לא יכול עוד להחזיק את רגשותיו בפנים ומחליט להתגלות אל אחיו תוך שהוא פורץ בבכי. מה היה בנאומו של יהודה שהצליח לשבור את המחסום הרגשי שיוסף בנה במשך כל השנים ?

נחמה ליבוביץ בספרה "עיונים בספר בראשית", מסבירה, שדבריו של יהודה מבטאים את התשובה שעשו האחים לאחר שמכרו את יוסף לעבד. יהודה המייצג את כל האחים, הגיע למדרגה כזו שלא יוכל לחזור אל אביו בלי בנימין והוא מוכן למסור את עצמו לעבד תחת בנימין באומרו: "ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדוני והנער יעל עם אחיו...". לאחר שיוסף רואה שהאחים עשו תהליך פנימי של תשובה והפעם לקחו אחריות והיו ערבים לאחיהם ("עבדך ערב את הנער מעם אבי..") הוא מחליט שזה הזמן להתוודע אליהם.

פרשנות נוספת, שנוטה לכיוון הפסיכולוגי, שמה דגש על התהליך הנפשי שיוסף עובר. יוסף מייצר שחזור של המצב בו הוא היה עם אחיו, אך הפעם בנימין הוא הנתון לעבדות. בשונה מהפרשנות הקודמת הוא יוצר זאת, לא מתוך מודעות ולשם החזרת אחיו בתשובה אלא כצורך עצמי להירפא. הוא חווה בעצמו מחדש את חווית המכירה שלו לעבדות דרך בנימין אך הפעם התוצאה היא אחרת ולכן יוסף חווה חוויה מתקנת שמאפשרת לו לשחרר את המחסומים שבנה.

ברצוני להתמקד בפרק נוסף העולה לדעתי מהמפגש בין יהודה ליוסף והוא הדיאלוג שנוצר ביניהם. יהודה בדומה למפגש בין יעקב ועשיו, משתמש רבות בגינוני כבוד כגון "עבדך". אולם, במפגש בין יעקב לעשיו התחושה היא, שיעקב עושה זאת בצורה מאוד מלאכותית ואינטרסנטית על מנת שעשיו ירגיש שמכבדים אותו ושיעזוב אותו לנפשו. עדות לכך אנו מוצאים כאשר עשיו מציע ליעקב שילכו ביחד ויעקב אומר לו "יעבר נא אדוני לפני עבדו ואני אתנהלה לאיטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים...". כלומר, יעקב בעדינות דוחה את הצעתו של עשיו כדי שיוכל לחיות את חייו בשקט. מרטין בובר, הגדיר יחסים אלו כתועלתנות אישית כיחסי "אני" ה"לז". כלומר יש את האחר שהוא מחוצה לי ואני נפגש איתו רק אם יש לי צורך ממנו.

לעומת זאת, במפגש בין יהודה ויוסף, באים לדעתי לידי ביטוי, יחסים אחרים אותם הגדיר בובר כ- "אני" – "אתה". יחסים אלו, מכירים בקיומו וייחודו של האחר ומקיימים עימו דיאלוג מתוך הכרה בשונות זו ורצון ליצור קשר אמיתי עם האחר. בסיפור הנוכחי, התחושה היא, שיהודה מדבר ממקום אמיתי ופנימי של כאב ואחריות לאח הקטן שלו ואולי גם מתוך תחושת עוול שנעשתה להם. נראה כי הדיבור ממקום של אמת הוא שהצליח לחדור ולפרוץ את הסכר שבנה יוסף, בעצם העובדה שנוצר מפגש והתקיים דיאלוג ביניהם. יהודה אומנם קיים מונולוג אך הוא היה מתוך עמדה של דיאלוג עם יוסף. הוא ראה את יוסף כסובייקט, כפרט בעל יכולות ורגשות שראוי גם לכבוד ולכן הוא עורר גם אצל יוסף את המקום הפנימי ליצור את המפגש המיוחל עם משפחתו. מפגש זה היה תמונת הנגד למצב בו האחים "לא יכלו דברו לשלום" ולכן הפיוס התאפשר.

כולי תקווה שנצליח ליצור דיאלוג אמיתי עם ה', עם עצמנו ועם כל הסובבים אותנו לא רק ברגעי הקושי והכאב אלא גם ברגעי שמחה ובכלל בשגרת חיינו.

שבת שלום,

אורה דיין

לה היה השמוע

ימים קשים עברו עלינו השבוע בעקבות השריפה הגדולה בכרמל, הנפגעים הרבים בנפש, האנשים שבתם נשרף, והעצים שאיכלה אותם האש. "ההר הירוק כל ימות השנה" כבר לא כל-כך ירוק. שלושה ימים התנדנדנו בין עצב לתקווה בשאלה מתי כבר תכבה האש. כאשר כבתה סוף-סוף ביום ראשון, השאירה אחריה האש הרס עצום. אירוע זה העיב במידה רבה על חג החנוכה, וקשה היה להרגיש את שמחת החג, כאשר הלב מתכווץ למראה תמונות החורבן מהכרמל.

בשל השרפה, בוטל האירוע שתוכנן ליום ה' עם הבדרן אסף אשתר. ומה אצלנו בסעד? האם אנו ערוכים למקרה של חלילה שריפה? על-כך בדיווחו של שי המל, אחראי כיבוי האש בסעד.

נראה שעוצמתה של השרפה נבעה בין היתר מהבצורת הממושכת, שהשאירה את השטח יבש כל-כך. **ביום שני הגיע הגשם המיוחל-גם** אם בכמות קטנה (6 מ"מ), וסוף-סוף נראו השמים בצבע שקצת יותר מתאים לחודש טבת-דצמבר.

למרות האירועים, ניסינו גם קצת לשמוח. **ביום שלישי התקיימה מסיבת חנוכה למשפחות הצעירות**. המסיבה, שארגן צוות תרבות צעירים, כללה פעילות יצירה לילדים, וארוחת ערב משותפת שהכין הקייטרינג. הערב התאפיין באווירה נעימה ומפגש רעים, והילדים כמובן צהלו ושמחו על ההזדמנות לאכול בחדר-אוכל (וגם לקבל סופגניה לקינוח...).

תודה לצוות תרבות צעירים על הארגון ועל ההשקעה!

ביום רביעי התקיים שוק צדקה ששותפים היו לו חברת הילדים בכל הגילאים. האירוע עמד בסימן "הכבש השישה-עשר", וכלל מכירת מוצרי יד-שניה, מכירת מאפים, הצגה של הילדים ועוד.

מלבד אירוע חשוב זה, התקיימה בחינוך הבלתי-פורמלי תוכנית עשירה לחג החנוכה. נזכיר כמה מן הפעילויות: בבית הכולל היה "יום הורים" - מספר הורים מתנדבים הפעילו את הילדים בפעילויות שונות ומשונות (בישול, דרמה, ניסויים מדעיים). ההזדים היו חיוביים מאוד ותודה רבה למתנדבים. הילדים נסעו גם לביקור במוזיאון הפתוח בעומר (ומכיוון שנסעו רק היום, יום ה', עוד אין לנו התרשמויות) וכמובן התגייסו להכנות ליריד צדקה.

במפ"ל נהנו מארוחת צהריים חגיגית לכבוד ר"ח שהכינו במו ידיהם, השתעשעו בתעתועי ראיה שונים ומשונים, יצאו לטיול לנחל קלט וכמובן עסקו בהכנות ליריד הצדקה.

בחטיבה בין השאר נסעו להדליק נרות עם החיילים בכפר עזה וכיבדו אותם במאפי ידיהם, נסעו לטיול בהרי ירושלים ולאחריו משחק חוויתי בסמטאות הרובע היהודי. וכמובן- עזרו בסידור, פירוק ותפעול היריד.

בתיכון התקיים טיול האופניים המסורתי לאילת. הילדים חזרו מבסוטים עד הגג וגם הם נתנו את חלקם החשוב ביריד. למרכזת ענת אש, למדריכות ולמדריכים היקרים - תודה על עמלכם ועל החופשה המהנה!

גם בגיל-הרך חגגו בפעילויות מיוחדות. בין השאר, ביום שלישי צפו ילדי הגנים בהצגת תיאטרון בובות מיוחדת לחנוכה, וביום רביעי הגיעו חברי תזמורת סעד לגנים עם שירי חנוכה ומשחקים מוזיקליים לשמחת ליבם של הילדים. תודה לצפרי ולמטפלות היקרות על החג הכיפי והחוויתי!

כיבוי אש – ג'יווח

מאז שהיינו ילדים קטנים אמרו לנו הגדולים שבאש לא משחקים. גם השבוע האחרון בכרמל לימד את כולנו שיעור חשוב על עוצמתה של האש ועל יכולת ההרס הרבה שלה. כולנו חשנו את חוסר האונים מול מסכי החדשות המשקפים לנו את מה שכבר ידענו (אבל אולי הדחקנו), שאנחנו ממש לא ערוכים להגיב לאירוע בסדר גודל שכזה, ולולא הסיוע הבינלאומי שהוגש לנו, היינו במצב אחר. גם בסעד אנו מנסים להיות ערוכים לתרחישים שבי"ה לא יגיעו. במה דברים אמורים? בהתאם להחלטת הקיבוץ, יש ממונה (עבדכם הנאמן החתום מטה) עליו מוטלת האחריות לדאוג לציוד ולתשתית שתוכל לתת מענה לכיבוי אש. החוקים מגדירים באופן נקודתי מה נדרש, ויש גם ביקורת שתפקידה לוודא שאכן אנו עומדים בתקנים ובדרישות של החוק. ההצטיידות הנדרשת גוררת הוצאות כספיות נכבדות, אך גם אז היינו רוצים להביא את מצב המוכנות שלנו לארוע- לרמה גבוהה יותר. אני עובד בשיתוף עם חברה חיצונית שמגיעה לספק את הציוד ולוודא תקינות תקופתית. דרישות החוק הופכות קפדניות יותר ויותר משנה לשנה, מדי פעם אנו חשים תסכול מול דרישות אלו. לאחר אסון הכרמל מתחדדת אצלי המחשבה שכבר עלתה בעבר, כי יש עוד דרך לעשות כדי להיות מוכנים יותר ביום פקודה. חשוב שיוקדש הרבה תשומת לב לנושא בכדי להפוך את המערך הקיים היום ליותר טוב. מספר נושאים שיעמדו לנגד עינינו בזמן הקרוב: רכישת כבאית, הקמת צוות כיבוי יישובי, חשיבה נוספת על ארגון הציוד בשטח המחנה ופרסום הנחיות לציבור בעת שריפה. נתפלל שלי"ג בעומר תהיה האש היחידה שנכבה.

עמת פלופ. שי האל

אני פונה אליכם בצורה אישית מתוך הכרותי האישית עם ה'אסון בכרמל'. אמא שלי אחראית על בית היתומים בכפר הנוער 'ימין אורד'. אמנם בכלי התקשורת ממעטים לדבר על ימין אורד, אך רובו המכריע של הכפר- בתים ופנימיות של כ- 500 התלמידים, בתי אנשי הצוות ומחסני התחזוקה נשרפו. בחלק מהבתים שנשרפו מתגוררים החניכים של אמא שלי- יתומים ויתומות בגילאי 9-19 שהגיעו מברית המועצות לארץ במסגרת 'פרוייקט המאה'. ילדים יתומים אלו, שזהו ביתם היחיד בארץ, ולמעשה ביתם היחיד בעולם כולו, איבדו את הבסיס היציב שלהם.

אנו מארגנים איסוף של כל מה שאפשר:

- בגדים בנים\ בנות גילאי 9-19

- ריהוט- מיטות, ארונות, ספות, שולחנות, כיסאות...

- מכשירי חשמל- מחשבים, תנורים, מקרר, מיקרוגל, קומקום...

- ציוד לימודי- ילקוטים, ספרים, מחברות, כלי כתיבה...

- תרומות כספיות, תלושי קניה.

כבר עכשיו הילדים היתומים והיתומות חסרים בגדים וציוד בסיסי- כשהם שוהים בפנימיה חלופית.

ליצירת קשר- הדס בוקע 050-9582841 050-9582841

(פנייה שהיאצה באייל)

מהנצחה בחברת הנוצר

בחברת הנוער שלנו אף פעם לא משעמם, אך לצורך הדיווח בעלון בחרנו עבורכם רק במספר אירועים מרכזיים מן החודשיים האחרונים:

בחודש חשוון נערכה פעילות לכלל בנות הפנימייה לציון רצח רבין. בחרנו לציין את היום בדרך שונה, במטרה ליצור חיבור בין האירוע המזעזע של רצח רבין לבין התמודדויות יומיומיות של פתרון קונפליקטים ודילמות. קיימנו ערב "קפה דילמה" בהשראת תוכנית הטלוויזיה "מה אתם הייתם עושים?": הבנות ישבו לפי כיתות סביב שולחנות, וצפו בסרטונים (אותם צילמה בכישרון לבנת מחנכת הפנימייה). בסרטונים הציגו בנות מכיתות שונות דילמות ומצבים מורכבים מחיי היומיום בפנימייה. לאחר הצפייה נערכו דיונים על דרכי התמודדות אפשריות ורצויות עם הדילמות. הערב הונחה ע"י אסתר מרכוס העובדת הסוציאלית שלנו מעלומים, בשיתוף עם רבקה המנהלת, כנרת והמדריכות. **בחודש כסלו**: התקיים ערב להורי המדריכות בפנימייה. קיום ערב זה מהווה מסורת חשובה וייחודית בחברת הנוער שלנו. לערב זה מוזמנים הורי בנות השירות הלאומי למפגש באווירה ביתית ונעימה עם הצוות הניהולי של הפנימייה, יחד עם בנותיהם כמובן. זוהי הזדמנות להורים לשאול, להכיר ולהבין מקרוב את אופי העבודה של המדריכות. נצל במה זו ונזכיר את שמות המדריכות היקרות והמסורות שלנו:

אלינור גמזו- מדריכת כתה ט', גלית יהושע- מדריכת כיתה י', עילית יזרעאלי- מדריכת כתה י"א ושרון רוט- מדריכת כיתה י"ב. וכמובן אין לשכוח את מחנכות הפנימייה המהוות חלק חשוב ומרכזי במערך החינוכי: לבנת שלזינגר (חברה בגרעין), ורננה (לשעבר גינזברג)- שחזרה אלינו לאחרונה כרננה חרוב!

בנוסף, כמיטב המסורת התקיים אירוע חגיגי בנר ראשון של חנוכה. באירוע נכחו המשפחות הביולוגיות יחד עם המשפחות המארחות מסעד. באירוע זה העלתה שכבה י"א, בניצוחה המרשים של עילית המדריכה, "ערב מונולוגים". נושא הערב היה "מישהו שומע אותי?!"- על תקשורת בינאישית והקשבה. הבנות עברו תהליך משמעותי שבו התבוננו על עצמן- ברמה האישית, המשפחתית והקבוצתית ושאלו את עצמן שאלות חשובות: האם (ואיך) אני מקשיבה? האם מקשיבים לי? ועוד. הן כתבו קטעים אישיים ומרגשים בנושא, חיברו ריקוד וביצעו קטע בסגנון "מיומנה". דוגמאות למשפטים מתוך המונולוגים:

" שמתי לב שלא כל מי ששומע אותי הוא באמת מקשיב לי. יש בי צורך שיתעניינו בי. לא פעם קרה שסיפרתי ושיתפתי חברה והרגשתי שהיא לא באמת איתי. שהיא לא באמת מקשיבה לי, הרגשתי שהיא לוקחת אותי כמובן מאליו".

"...ואיך בכלל אוכל להקשיב לסביבה אם אני לא מקשיבה לעצמי? האם מישהו מקשיב לי בכלל? אבל אולי ההקשבה בכלל היא בריחה מעצמי, אני מקשיבה לאחרים כדי לא להתעסק בלהקשיב לעצמי? ובעצם, למה להקשיב? הרי הרבה יותר נוח למשל, לעשות פני מתעניין, לזרוק מידי פעם "כן, כן" "באמת?" וכמה "וואו" ואני ממש מסודרת. בינתיים, אני רק חושבת מה עוד יש לי לעשות היום, ומה אעשה אחרי שהבן אדם יפסיק לחפור לך..."

כל הכבוד לבנות המוכשרות, שגם אנו המבוגרים יכולים ללמוד הרבה מחוכמת החיים ומן התבונה שלהן! הערב היה מרגש ומיוחד, אך שמחנו בעיקר על התהליך המשמעותי שהבנות עברו לקראתו- וכאן המקום להודות שוב לעילית וללבנת שהובילו תהליך זה בסבלנות ובאמונה. ותודה מקרב לב למשפחות המארחות שנותנות בית חם ותחושה טובה!

נסיים בדיווח על כך שבימים אלו ממש החלו בבניית הממ"דים לבניין הנוער, דבר אשר מצריך התארגנות לא פשוטה, ונקווה שבע"ה נעבור זאת בשלום ובמהירות.

13 חמת הנוצר.

ה'דצמט? (תאמה בצניין החנוכיה בשאר)

"ראיתי והנה מנורת זהב כולה, וגולה על ראשה, ושבעת נרותיה עליה."

החנוכיה היפה המתנוססת מעל שער הקבוץ, פרי יוזמתו של רמי, וביצועם של נחמן ז"ל ורמי, מוצבת על כנה כבר עשרים וחמש שנים.

החנוכיה, הדולקת שמונה ימים בלבד, ניצבת בכבוד. גם הגשם והשרב לא יוכלו לה. כל שנה, כבר יותר מעשרים שנה, בהקפדה ובמסירות, דואג בניה ברזלי להשמשות החנוכיה, ולהדלקתה. המנורות וציוד ההדלקה התיישן. עבודת ההכנה נעשית בגובה רב, בעזרת מניטו, אך כבודה של החנוכיה, ואור החג שיפיץ את הנס מצדיק כל מאמץ. אכן, המנורה המציפה את שער הכניסה מעיבה קצת על הדרה של החנוכיה, אך זהו המקום המתאים ביותר שנמצא להשגת מירב אור.

ה"אנטנה" שנוספה עם השנים אינה אנטנה. זהו תורן לדגל ישראל. היש מי שמוכן לקבל על עצמו לתלות דגל לקראת יום העצמאות, יום ירושלים, וחג המשק?

"לא בחיל ולא בכוח כי אם ברוחי אמר ה' צבאות" (מתוך ההפטרה של שבת חנוכה)

סדרת הרצאות

בכוונתנו להביא סדרת הרצאות לכלל הציבור, בנושאים המעסיקים אותנו לאחרונה בתחום הסיעוד והרווחה.

ההרצאה הראשונה מפי ד"ר צבי דוולצקי, רופא מומחה לפסיכו-גריאטריה, תעסוק בזכרון - שמירה ואובדן. על המועד תבוא הודעה.

הרצאות נוספות יינתנו ע"י מומחים מתחומים שונים ויעסקו בנושאים כגון:

- בתים סיעודיים ומוסדות אחרים בארץ ובתנועה הקבוצית

- התמודדות בני משפחה

ועוד.

הכוונה היא ללמוד יחד כקהילה על נושאים חשובים אלה, כדי לקיים דיונים מושכלים בבוא העת.

שרה פולק

(בשם צוות החשיבה (חגית ק., יונה, דרורה, שרה ר., עופר)

נר זכרון: ו' בטבת – יום השנה לפטירתה של חברתנו שרה לוי ז"ל (תשס"ג)

ח' בטבת – יום השנה לפטירתו של חברנו מיכה רוזנטלר ז"ל (תשס"ו)

ט' בטבת – יום השנה לפטירתו של חברנו שמעון אש ז"ל (תשס"ז)

ולנו יש חמאה – ראיון עם יצחקוב

יצחקוב, ספר לנו דברים שאנו לא יודעים על מוצרי החלב.

כיום יש התנגשות בין הרפואה האלטרנטיבית לרפואה הקונבנציונלית. לכל אחת מהאסכולות יש את ה"יכין ובוועז" שלה, את המחקרים שהיא נסמכת עליהן. האסכולה הקונבנציונלית טוענת שבחלב יש מוצרים הכרחיים לגוף האדם, וודאי גם לתינוק. הרפואה הסינית לעומתה טוענת שתינוק בשנה הראשונה צריך חלב-אם, אבל מאוחר יותר-חלב פרה רק מזיק, ויכול לגרום לנזקים שונים: פגיעה בטחול, פגיעה בגדילה ובעצמות – ממש הפוך מהרפואה הקונבנציונלית. לדעתם חלב פרה נועד לעגל, אבל אני אומר, על בסיס ההגיון הזה, ודבש נועד רק לדבורים? על כל חיה אפשר לומר כך. בנוסף, יש לציין שבמזרח אין כמעט בע"ח. המעט שיש נותנים מעט חלב, ולכן במזרח לא יכולים להחזיק בדעה של העולם המערבי שחלב זה בריא. בעיני, התאוריה מבוססת על דברים נכונים, אבל נובעת במידה רבה ממציאות החיים שלהם שם. מצד שני, אין להתעלם מכך, שבעולם המערבי תעשיות החלב משלמות לאקדמיות ולמכוני מחקר כדי שיכוונו לכך שהחלב בריא. לדעתי, מה שחשוב הוא לדעת לאכול כל דבר במידה מאוזנת, ולהקפיד על מידתיות, אם אין בעיה בריאותית ספציפית שמצריכה התייחסות שונה.

בעניין התוספים שיש במוצרי החלב – הביו, האקטימל, הסיבים- כל אלה דברים נכונים וטובים. הבעיה היא שהפרסומות משדרות שהבן-אדם צריך ללכת כל הזמן בתחושה שחסר לו משהו שהוא צריך להשלים – זה גימיקים שיווקיים. אדם שחסר לו - צריך להתייעץ עם תזונאית, אבל לא לכולנו יש חוסרים. בעניין המוצרים המסומנים בלייט או דיאט – יש בזה הרבה תרמית ואחיזת עיניים. גבינה צהובה-קשה, למשל, צריך להיות בה מרכיב מסוים של שומן כדי שהיא תקרא גבינה צהובה. כאשר מורידים שומן, מכניסים על חשבון זה חומרים שברובם מלאכותיים, וכידוע חומרים מלאכותיים הם לא מן הדברים הבריאים והמומלצים ביותר. דבר נוסף: מוצרים שכתוב עליהם "בסגנון" או "בטעם", או מוצרי חלב שהם "פרווה" – זה לא ממש מוצר חלב. יש בהם חלבוני חלב, תחליבי חלב, חלב משוחזר, אבל למעשה מדובר בעיקר במים ואבקות.

והאם במוצרי המחלבה של סעד אין חומרים לא בריאים?

במחלבה שלנו המוצרים טריים ובריאים, נקיים מתוספים ומחומרים משמרים. אמנם, אנחנו לא עובדים כמו הסבתא של פעם, שהיתה הופכת חלב ללבן ואז לגבינה. אנחנו עובדים עם מחמצת, בצורה תעשייתית כיוון שאנחנו מייצרים בכמויות גדולות, וצריך סטריליות. ישנה לכן אוכלוסיה של חיידקים, אבל אלו חיידקים ידידותיים.

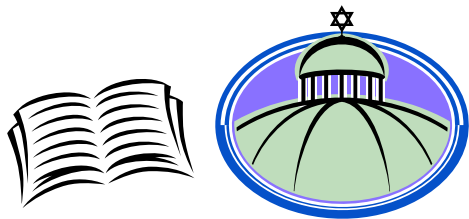
מה לגבי החמאה? מדוע אין חמאה בשווקים, ואיך אצלנו יש?

יש משבר בתעשיית החלב בעולם בכלל וגם בארץ. האוכלוסיה המודרנית צורכת יותר ויותר חלב ומוצריו. ב-2008 היו עודפים, אז הקטינו עדרים, משקים משפחתיים חיסלו רפתות, שלא כמו ירקות, שתוך 90 יום אפשר לקבל בחזרה תנובה, בחלב זה לוקח שנתיים ויותר. קצב הצריכה גדול מקצב הייצור ונוצר פער. לגבי החמאה, כיוון שיש פחות חלב, יש גם פחות שומן אבסולוטי, וגם אחוז השומן ירד כמעט לכלום. בעולם יש מעבר משומן צמחי לשומן מן החי, תוכלו לראות למשל שבהרבה מתכונים ממליצים על חמאה במקום מרגרינה. בשבועות האחרונים טלפנו אלי 4-5 בעלי קונדיטוריות לבקש חמאה. אנשים מבחוץ באו במיוחד לקנות פה. אצלנו כמעט לא היה מחסור, הורדנו בשמנת, ואנו מייצרים את כל השומן בשביל החמאה, המבוקשת יותר.

לסיום, מהו המוצרים המבוקשים והפחות מבוקשים שלכם?

עם הגלידות נחלנו קצת אכזבה, לעומת זאת עוגות הגבינה הן הצלחה – 40 עוגות בשבוע. לסיום, תודה לצוות המופלא והמסור שלי - לגאולה וערבה השותפות לעבודה ולהצלחה!

רא"נה:אפרת.

במקום להתפלל

"...כמי שפוקד את בית התפילה (מקדש מעט), ליבי נחמץ למראה המתפללים היושבים שם ומעיינים בחוברות, שמספרן הולך וגדל, קוראים מאמרים ומעיינים בפרסומות. כל זאת במקום להתפלל, במקום להזיין לקריאה בתורה ולהתעמק בפרשת השבוע. האם זו דמותו של בית הכנסת? הרי אדם הולך לבית הכנסת, כדי לשפוך שיח ושיג לפני בורא עולם ואף לבקש ממנו בקשות מבקשות שונות – איש איש לפי צרכיו וצרכי בני ביתו. ובמיקום זאת יושבים המתפללים עטופים בטליתות ועסוקים בקריאה. דומה עלי שאני בבית-קפה או בספרייה ולא בבית-כנסת! החוברות הללו שפשטו בקהלנו הן פגע רע, ואותן יש לעקור מן השורש, להוקיען ולמנוע את הפצתן בבית-הכנסת".

מכתב שנכתב למערכת "הארץ",

הביא לדפוס: רמי סימקין

"אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם" (מן הסליחות)

יום ו': צום עשרה בטבת ויום הקדיש הכללי

4.59 תחילת הצום

6.00 שחרית

7.30 שחרית נוער

14.00 מנחה גדולה

15.30 מנחה קטנה

16.19 הדלקת נרות

16.40 קבלת שבת וערבית

16.58 סוף הצום

שימו לב:

- תפלת מנחה בערב שבת הוקדמה כדי לאפשר לחברים להספיק להדליק נרות בבית. סוף הצום רק בצאת הכוכבים.
- לרגל הצום חדר האוכל סגור בבוקר יום ו'.

שבת שלום,

אסיפות צ'ליק ישראל

כמידי שנה בשנה כך גם השנה חודש דצמבר הוא חודש עמוס באסיפות, בעיקר בגלל כל הקשור בתוכניות המשק והקהילה לשנה החדשה.

לצערי, גם השנה אינה שונה ולכן צפויות לנו כמה אסיפות בזמן הקרוב כדלהלן:

1. מוצאי שבת פרשת "ויגש" – 11.12.2010 בשעה 21:00:

א. צירוף כרמל הלפרין להנהלת המשק.

ב. קבלת משפחת חגית וחיים לנדסמן לחברות

ג. חיובי מים קרים וחמים – החל מינואר 2011

2. מוצאי שבת פרשת "שמות" – 25.12.2010 בשעה 21:00:

א. בחירת מרכז/ת וועדת תרבות

ב. תקציב האגודה הקהילתית להתיישבות לשנת 2011

ג. תקציב הקהילה לשנת 2011.

(בשני הסעיפים הראשונים האסיפה תהייה אסיפת מתיישבים, ועל כן תושבי שכונת שקד מוזמנים בכבוד).

3. יום רביעי כב' בטבת תשע"א – 29.12.2010 בשעה 20:30:

א. תוכנית משק 2011

ב. תוכנית סיפן 2011 (במידה והיא תעבור כבר את אישור מועצת המנהלים)

נשמח כמובן להשתתפות מלאה ככל האפשר (מובן שהתוכנית הזו היא בסיס לשינויים אפשריים).

בוקי

לריבי וגרשום זינר
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הנכדה
בת לאורה ותומר בן דוד

